

Η εορτή του Οσίου Πορφυρίου του Καυσοκαλυβίτου στην Αλεξάνδρεια Ημαθίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Αλεξανδρείας με την ευκαιρία της εορτής του Οσίου Πορφυρίου του Καυσοκαλυβίτου το πρωί της Πέμπτης 2 Δεκεμβρίου 2021.

Εντός του Μητροπολιτικού Ναού υπάρχει παρεκκλήσιο προς τιμή του νεοφανούς Αγίου, τα Θυρανοίξια του οποίου τέλεσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων το 2014.

Κατά την διάρκεια της Θείας Λειτουργίας τέθηκε σε προσκύνηση φιαλίδιο με αίμα του Οσίου Πορφυρίου, το οποίο δωρίστηκε από πνευματικό τέκνο του Οσίου στην

Ιερά Μητρόπολη, όπου και φυλάσσεται.

Δείτε φωτογραφίες στο άλμπουμ που ακολουθεί:

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: Τριάντα χρόνια συμπληρώνονται από την κοίμηση του έορ-ταζο-μέ-νου σήμερα όσιου Πορφυρίου του Καυσοκαλυ-βί-του, ενός από τους νεωτέρους αγίους της Έκκλησίας μας, προς τιμήν του οποίου ή ένο-ρία σας αφιέρωσε έντός του ναού ένα παρεκ-κλή-σιο.

Τριάντα χρόνια από τότε πού έκοι-μήθη ένας άγιος ό όποιος διεκρίνετο για τά πολλά χαρίσματα καί τά ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του. Γιατί αυτός ήταν ό όσιος Πορ-φύριος. Ένας άρνητής του κόσμου, γεμάτος αγάπη για τους άνθρω-πους. Ένας άσκητής, πού έζησε στό κέντρο της Αθήνας. Ένας ήσυχασ-τής, πού πέρασε τή ζωή του στην πιό πολύβουη περιοχή της πρωτεύουσας. Ένας όλι-γο-γράμματος άνθρωπος, πού είχε πλούσια τήν άνωθεν σοφία. Ένας ταπεινός ιερομόναχος, πού όμως άναδείχθηκε μέγας από τόν Θεό, άναδείχθηκε όργανο του Θεού για τή σωτηρία των ανθρώπων.

Άναρίθμητα είναι τά περιστα-τικά καί οι άφηγήσεις για τή ζωή καί τά θαύματα του όσιου Πορφυρίου. Του όσιου, πού άν καί πήγε παιδί 15-16 έτών στό Άγιο Όρος καί μάλιστα στην πιό έρη-μι-κή καί άσκητική πε-ριο-χή του, στά Καυσοκαλύβια,

έξαι-τίας τῆς σωμα-τι-κῆς του ἀσθε-νείας ἀναγκάσθηκε παρὰ τῆ θέλη-σῆ του καί ἀπό ὑπα-κοή στόν Γέρο-ντά του νά ἐπιστρέ-ψει πέντε χρό-νια ἀργότερα στόν κό--σμο.

Ἡ ἀσθένειά του ἦταν ἴσως μέσα στό σχέδιο τοῦ Θεοῦ γιά νά μετα-φυ--τεύσει τόν ἐκλεκτό δοῦλο του ἀπό τό περιβόλι τῆς Παναγίας στή ζούγκλα τοῦ συγχρόνου κόσμου, γιά νά θεραπεύσει τά πάθη καί τίς ἀσθένειες τῶν ἀνθρώπων καί νά τούς δείξει «ὁδόν σωτηρίας».

Ἡ Πολυκλινική Ἀθηνῶν, ὅπου διακονοῦσε ὁ ὁσιος Πορφύριος, καί τό ταπεινό του κελί, λίγο ἔξω ἀπό τήν Ἀθήνα, ἔγιναν ὄχι μόνο μυ-στι-κό καί ἀκοίμητο ἐργαστήριο ἀρε-τῆς καί ἀγιότητος γιά τόν ἴδιο, ἀλ-λά καί θεραπευτήριον ψυχικῶν καί σωματικῶν νοσημάτων καί πύλη τῆς σωτηρίας γιά χιλιάδες ἀνθρώ-πους, πού τόν ἐπισκεπτόταν καθη-με--ρινά γιά νά τόν συμβουλευθοῦν καί νά πάρουν τήν εὐχή του, ἥ πού τοῦ τηλεφωνοῦσαν ἀπό ὅλο τόν κό-σμο, ἀλλά ἀκόμη καί γιά ἀνθρώ-πους πού δέν γνώριζε προσωπικά καί δέν εἶχε συναντήσει ποτέ, γνώ-ρι-ζε ὅμως, μέ τό διορατικό χάρισμα πού τοῦ εἶχε δώσει ὁ Θεός, τί τούς ἀπασχολοῦσε καί ἀπό τί εἶχαν ἀνά-γκη καί ποιό ἦταν τό πρόβλημά τους.

Καί δέν εἶχε μόνο τό διορατικό χάρισμα ὁ ὁσιος Πορφύριος, εἶχε καί τό προορατικό, γιατί εἶχε κατα-στήσει τήν ψυχή του κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ καί ἔσοπτρο τῆς θείας χά-ριτος. Εἶχε καθάρει σέ τέτοιο βαθμό τήν καρδιά καί τίς αἰσθήσεις του, ὥστε τά πάντα γύρω του, ἄνθρω-ποι, καταστάσεις, συνθῆκες, πα-ρελ--θόν, παρόν καί μέλλον, ἦταν διάφανα καί μποροῦσε νά τά βλέπει καί μπο-ροῦσε νά τά γνωρίζει, ὄχι φυσικά γιά νά ἐπιδεικνύεται στούς ἀνθρώπους, ἀλλά γιά νά τούς βοηθᾷ, γιά νά τούς στηρίζει καί νά τούς καθοδηγεῖ πρός τόν Θεό.

Ἡ ζωή καί ἡ ἀγιότητα τοῦ ὁσίου Πορφυρίου δίδουν μία ἀπάντηση σέ ὅλους ὅσους ζώντας μακριά ἀπό τήν Ἐκκλησία δικαιολογοῦν τόν ἑαυτό τους ἰσχυριζόμενοι ὅτι τό Εὐαγγέλιο εἶναι ἀνεφάρμοστο στίς ἡμέρες μας, ὅτι ὁ λόγος καί οἱ ἐντο-λές τοῦ Θεοῦ ἴσχυαν σέ ἄλλες ἐποχές, ἀλλά σήμερα εἶναι ἀδύνα-το νά τίς ἀκολουθήσει ὁ ἄνθρωπος.

Δίδει ὅμως ἀπάντηση καί σέ μᾶς, πού ζοῦμε μέσα στήν Ἐκκλησία ἀλλά παραπονούμεθα ὅτι ἡ ἀμαρ-τία γύρω μας, οἱ πειρασμοί καί οἱ προκλήσεις τοῦ κόσμου, οἱ κακές ἐπιρροές καί ἐπιδράσεις τῶν ἄλ-λων ἀνθρώπων, μᾶς ἐμποδίζουν νά ζήσουμε ὅπως θά θέλαμε, μᾶς παρασύρουν καί μᾶς ἀπομακρύ-νουν ἀπό τόν σκοπό μας, μᾶς ἀπο-προσανατολίζουν ἐλκύνοντας τήν προσοχή μας σέ ἀλλότρια θεάματα καί ἀκούσματα, μᾶς κλέβουν τόν χρόνο καί δέν μᾶς ἀφήνουν περι-θώ-ρια νά ἀφοσιωθοῦμε στόν Θεό καί στά καθήκοντά μας ἀπέναντί του, μᾶς ἀπομυζοῦν κάθε ἱκμάδα πνευματική καί ψυχική καί δέν μᾶς ἀφήνουν νά προσφέρουμε τήν ψυχή

μας στόν Θεό, μάς κλέβουν αίσθήματα καί συναισθήματα ἀγά-πης καί δέν μάς ἀφήνουν νά ἀγκα-λιάσουμε μέ αὐτήν τούς ἀνθρώ-πους πού ἔχουν τήν ἀνάγκη μας.

Ὅμως ὁ ὁσιος Πορφύριος ἔζησε στόν κόσμο, ἔζησε σέ μιά μεγαλού-πολη, ὅπως εἶπαμε, ἔζησε μέσα στό κέντρο τῆς Ἀθήνας, ἔζησε μέσα στόν πόνο, ἔζη-σε μέ τήν ἁμαρτία διάχυτη γύ-ρω του, μέ τίς προκλήσεις καί τούς πειρασμούς ἐμφανεῖς, μέ ὑποχρεώ-σεις πολλές, μέ περισπασμούς με-γά-λους, καί παρόλα αὐτά ὅχι ἀπλῶς ἔζησε τήν ἐν Χριστῷ ζωή, ἀλλά καί διατήρησε τήν ψυχή του καθαρή καί ἔφθασε σέ ἀπερίγραπτα ὕψη ἀγιότητος καί χάριτος, ὥστε ὅχι μόνο νά μήν παρασύρεται ὁ ἴδιος καί παρεκκλίνει ἀπό τό θέλη-μα τοῦ Θεοῦ, ἀλλά καί νά ὁδηγεῖ τίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων πού τόν πλησίαζαν μέ μοναδικό τρόπο, δι-δά-σκοντάς τους μέ τή ζωή του καί τήν ἐμπειρία του.

Τιμώντας, λοιπόν, τή μνήμη του σήμερα, ἅς προσπαθήσουμε νά προ-σηλωθοῦμε στόν σκο-πό τῆς ζω-ῆς μας, πού δέν εἶναι ἄλ-λος ἀπό τή σωτηρία μας, ὅπως ἔκα-νε ὁ ὁσιος Πορφύριος, καί κλεί-νο-ντας τά αὐ-τιά μας στίς σειρῆνες τοῦ κόσμου, ἀλλά καί τά μάτια μας σέ ὅλα αὐτά τά θεάματα, εἴτε στήν τηλεόραση, εἴτε στό internet, εἴτε σέ ὅλα αὐτά τά ὁποῖα καθημερινά συναντοῦμε, νά ἀγω-νισθοῦμε γιά νά ζήσουμε σύμ-φωνα μέ τό θέ-λημα τοῦ Χριστοῦ, γιά νά ἀγαπή-σου-με τόν Θεό καί τούς ἀνθρώ-πους, ἔχοντας ὡς στή-ριγμα τό πα-ράδειγμα ἀλλά καί τή χάρη καί τήν εὐλογία τοῦ ἑορτα-ζο-μένου ὁσίου Πορφυρίου τοῦ Καυ-σο-καλυβίτου.

Ἡ ἐνορία σας καί ὁ ναός σας ἔχει τήν εὐλογία τοῦ ἁγίου, γι' αὐτό καί ἀπό τήν πρώτη φορά πού ἀρχίσατε νά τόν τιμᾶτε καί μέ τίς λειτουργίες καί μέ τίς ἀγρυπνίες, ἦταν ζωντανή ἡ παρουσία του. Καί αὐτό φανερώθηκε καί σέ γυναῖκες οἱ ὁποῖες ἦρθαν νά ἀγρυπνήσουν γιά τόν ἅγιο καί φεύγοντας τόν εἶδαν στό προσκυνητάρι νά λάμπει, μέ τά ροῦχα του καί μέ τό σταυρό του.

Βλέπετε, λοιπόν, οἱ ἅγιοι εἶναι κοντά μας, ὅταν τούς τιμοῦμε, ὅταν ἐπιθυμοῦμε νά γνωρίσουμε τή ζωή καί τά θαύματά τους, ἔρχονται πιό κοντά μας καί μάς διδάσκουν καί μέ τήν παρουσία τους καί μέ τά θαύματά τους καί μάς βοηθοῦν οὕτως ὥστε νά βροῦμε καί ἐμεῖς τόν δρόμο τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, νά ζήσουμε κατὰ Θεόν, καί οἱ νέοι καί οἱ μεγαλύτεροι καί οἱ πάντες. Διότι καί ὁ ὁσιος Πορφύριος δεχόταν καί καθοδηγοῦσε τούς πάντες. Πολλοί νέοι κατέφευγαν σέ ἐκεῖνον, πολλές γυναῖκες μέ προβλήματα κατέφευγαν στόν ὁσιο καί ἐκεῖνος τίς κατηύθυνε μέ τή χάρη τήν ὁποία εἶχε, μέ τήν εὐλογία τήν ὁποία διέθετε, καί ἔτσι ἔσωζε πολλές οἰκογένειες ἀπό τά προβλήματά τους, ἀλλά καί πολλούς νέους τούς κατηύθυνε σωστά μέσα σ' αὐτή τή δύσκολη ζωή πού ὅλοι περνοῦμε.

Ἄς ἔχουμε πλούσια τή χάρη τοῦ ὁσίου καί σέ μάς καί στήν πατρίδα μας καί σέ ὅλο τόν κόσμο. Ἀμήν.